

Ervaringsverhaal Kim

In april 2021 ben ik zo'n vier maanden zwanger van ons tweede kindje wanneer het RIVM het advies wijzigt om zwangeren toch te laten vaccineren. Aanvankelijk ben ik huiverig. Waarom nu ineens wel? Wat weten we van de zwangere vrouwen uit de VS die zich hebben laten vaccineren? Er kan toch nooit voldoende informatie zijn over lange termijn effecten? Allerlei vragen spoken door mijn hoofd. En eerlijk, mijn omgeving werkt ook niet mee. 'Je gaat toch zeker wachten tot de kleine er is met vaccineren?' is een goedbedoeld advies dat vaak voorbij komt. Ik wacht nog even met de knoop doorhakken. Daar heb ik meer informatie voor nodig. Ik lees zo'n beetje alle onderzoeken uit Amerika en kom er al snel achter dat deze vrouwen allemaal zijn gevaccineerd met Pfizer of Moderna en dat er op korte termijn geen ernstige bijwerkingen zijn gemeld. Zo waren er onder de gevaccineerde moeders niet meer vroeggeboortes dan 'normaal'. Dat was belangrijk voor me, omdat onze eerste dochter te licht was bij haar geboorte. De lange termijneffecten van het vaccin zijn echter nog niet bekend. Dat vraagt om meer onderzoek en tijd. Daar kan ik niet op wachten. Ik kruip simpelweg weer achter mijn laptop en probeer nog beter te begrijpen met wat voor vaccin ik te maken heb, hoe het precies werkt en wat dat zou kunnen betekenen voor mij en mijn ongeboren kind. De 22-weeken prik heb ik immers zonder twijfel genomen bij mijn eerste zwangerschap en dat doe ik nu weer. Graag zelfs, want je moet er niet aan denken dat je kleine die eerste maanden onbeschermd is. Toch voelt deze vaccinatie anders, waarschijnlijk omdat het zo nieuw is. Toen ik las hoe het mRNA vaccin eigenlijk werkte, stelde dat al een heel stuk gerust. Het ging hier niet om een levend of verzwakte versie van het virus. Die worden vaak afgeraden tijdens de zwangerschap. Maar om een stukje code voor een coronavirus-eiwit, waardoor je lichaam alvast antistoffen aanmaakt zonder dat je hier ziek van wordt. Het vaccin zelf blijft niet lang in je lichaam en dringt niet door in de celkernen van mij of mijn baby. Lange termijneffecten baren me daardoor meteen minder zorgen. Ten slotte zet ik alles op een rijtje. De mogelijke ernstige gevolgen bij een coronabesmetting leiden bij zwangere vrouwen tot een grotere kans op een opname op de IC en vroeggeboorte van je kindje. Met een vaccinatie valt dat voor een groot deel te voorkomen. Het enige wat pas met de tijd bekend zal worden is of er lange termijneffecten zijn. Dat weegt voor mij echter niet op tegen de voordelen. Ik besluit om een Moderna of Pfizer vaccin te nemen en maak zodra het kan een afspraak. Met 25 weken zwangerschap zit de eerste prik erin en buiten wat spierpijn en vermoeidheid voel ik me goed. Na alle informatie die ik over coronavaccinatie tijdens de zwangerschap gevonden en gelezen heb sta ik achter mijn keuze en dat gun ik iedereen.